

РЕШЕНИЕ

№ 167

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 17 юни 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети май две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев
Емилия Иванова

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор С.***, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №161** по описа за **2013** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Касационната жалба е подадена от пълномощник на Началника на РДНСК ЮЗР, против решение № 74/20.03.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 594/2012 г., по описа на РС Радомир, с което е отменено НП № Пк – 26 – ЮЗР – 59/29.09.2012 г., издадено от инж. П. Т.*** – Началник Регионална Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район. Наказателното постановление е било издадено срещу В.С.Б.*** в качеството ѝ на главен архитект на община Ковачевци. Наложено ѝ е административно наказание глоба в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева, за нарушение по чл.232, ал.1 от ЗУТ. Иска се отмяна на обжалваното решение на Районен съд Радомир и да се постанови ново, по същество, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба-арх.В.С.Б.***, редовно и своевременно призована, не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура Перник, чрез своя представител изразява становище, че касационната жалба е неоснователна, поради което решението, като правилно и законосъобразно предлага да бъде оставено в сила. Наказателното постановление е издадено в нарушение на разпоредбите на чл.42, т.3 и 4 от ЗАНН, както и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Административен съд - Перник, в настоящият състав, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

С решение № 74 от 20.03.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 594/2012 г., по описа на Районен съд гр.Радомир е отменено наказателно постановление №Пк-26-59 от 29.09.2012. г., издадено от инж. П. Т.*** – Началник Регионална Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район, с което на В.С.Б. *** в качеството ѝ на главен архитект на община Ковачевци е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева, за нарушение по чл.232, ал.1 от ЗУТ

Недоволни от така постановеното решение Началник Регионална Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район го обжалва и моли да бъде отменено, като се постанови друго решение, с което обжалваното наказателно постановление да се потвърди.

Решаващият състав, като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата против решението на въззивния съд е неоснователна.

Обжалваното решение № 74 от 20.03.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 594/2012 г., по описа на Районен съд гр.Радомир е правилно и законосъобразно.

Въззивният съд подробно и прецизно е изяснил фактическата обстановка, като фактическите констатации са направени след пълен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства и касационния съд в настоящия състав я възприема изцяло.

Спорен е въпроса, дали правилно, районен съд е приел, че проявеното от служители на АНО бездействие е довело до отпадане административно наказателната отговорност, която е следвало да понесе ответника.

По смисъла на ЗАНН, откриване на нарушителя означава установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице - автор на действието/бездействието, осъществяващо състав на административно нарушение, а не като фактическото му намиране или осъществяването на контакт между него и актосъставителя или административно-наказващия орган. Неспазването на указаните срокове за инициране на производството по налагане на административно наказание е винаги съществено процесуално нарушение, доколкото се явява абсолютна пречка за развитието на административно-наказателно производство и води до отмяна на постановения в едно такова производство акт. Неправилното посочване на датата на извършване на нарушението винаги съставлява особено съществено нарушение на административно- производствените правила относно издаването на наказателните постановления и водещо до тяхната отмяна на самостоятелно основание. Посочената и тълкувана от РС правна норма - чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН е категорична, че не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Нормата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН поставя определянето на тримесечния срок за съставяне на АУАН, в зависимост от момента, в който нарушителя е открит. С откриване на нарушителя от който и да е контролен орган възниква административно-наказателното правоотношение. И в този случай тримесечният срок тече от деня, в който за първи път е открит нарушителят от единия от паралелно действащите контролни органи. Нарушението и нарушителят са открити, а това е основание за съставяне на акта. Несъставянето на такъв в срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, което може да се получи от бездействието на контролен орган, ще доведе до отпадане отговорността на нарушителя. Недопустимо е след изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН, задължения по закон контролен орган, при открито вече нарушение, да съставя акт, който да има последица създаване на административно-наказателно правоотношение за нарушението, открито от надлежните контролни органи.

Възможността за АНО да наложи административно наказание, за да избегне отрицателен за административно наказателното производство ефект от тази дисциплинираща разпоредба на чл. 34 от ЗАНН е определена алтернативно. В конкретната хипотеза производството е било образувано с надлежен акт - акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен за това орган, но след изтичане на предвидените в закона срокове, преклудиращи възможността на административно-наказващия орган законосъобразно да ангажира административно-наказателната отговорност на нарушителя за извършеното от него административно нарушение.

От друга страна, наличието на предпоставки за съставянето на акт за констатиране на административно нарушение в 3-тримесечния срок, при установен нарушител, изключва приложението на 1- годишния срок, относим към друга възможност, предоставена на контролните органи.

Отчетените в решението на РС правни изводи за приложимостта на краткия преклудиращ, образуването и развитието на административно наказателното производство, са правилни и се споделят изцяло от касационен състав.

Това е довело до постановяване на правилен съдебен акт, който не подлежи на отмяна, на някое от касационните основания.

Районен съд - Радомир е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на процесуалния закон, преценявайки всички събрани в хода на производството доказателства, без да игнорира или анализира превратно което и да е от тях.

По изложените съображения, касационен състав на **Административен съд Перник**

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 74/20.03.2013 г., постановено по н.а.х. дело № 594/2012 г., по опис на Районен съд гр. Радомир.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/ /п/